

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce **O. B.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 22, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2016, č. j. 2 A 84/2016 – 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále „městský soud“) rozsudkem ze dne 16. 12. 2016, č. j. 2 A 84/2016 – 28 (dále „napadený rozsudek“), zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2016, č. j. CPR-37572-6/ČJ-2015-930310-V238, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 4. 9. 2015, č. j. KRPA-186922-33/ČJ-2015-000022. Žalobci bylo prvoinstančním rozhodnutím uloženo správní vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok. Doba k vycestování žalobce z území České republiky byla stanovena v délce 24 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti napadenému rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Návrh odůvodnil tím, že při jeho nepřiznání by nabylo vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, na jehož základě by musel opustit území ČR, což by samo o sobě pro něj znamenalo zásadní újmu. Přiznáním odkladného účinku nemůže žádným jiným osobám vzniknout prakticky vůbec žádná újma, takže v úvahu připadá právě jen újma způsobená jemu. Přiznání odkladného účinku nemůže být ani v rozporu s veřejným zájmem, naopak je podle stěžovatele veřejným zájmem zachování všech jeho procesních práv, zejména práva na spravedlivý proces. V této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na závěry vyslovené v rozhodnutích ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25.

Stěžovatel dodal, že nucené vycestování z území ČR by pro něj rovněž znamenalo značné náklady na cestu a pobyt v zemi původu, a rovněž opětovné cestovní výdaje v případě úspěšnosti jeho kasační stížnosti. Navíc by byl vytržen z prostředí, kde má vytvořeny osobní vazby a vytvořeno společenské zázemí. Uzavřel, že pokud by musel podle rozhodnutí zdejšího soudu opustit území ČR, pak by ani případný úspěch ve věci pro něho nic neměnil, neboť jeho návrat do ČR by byl prakticky nemožný.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stručně vyjádřila a podotkla, že s jeho přiznáním nesouhlasí, neboť správní řízení o vyhoštění stěžovatele bylo vedeno z důvodu jeho protiprávního jednání, spočívajícího v pobytu na území ČR bez platného oprávnění v období od 8. 4. 2015 do 7. 5. 2015. Vycestování stěžovatele je proto žádoucí. Stěžovatel je navíc v řízení zastoupen právním zástupcem, tudíž jeho práva budou dostatečně chráněna.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přízná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud připouští, že nucené vycestování stěžovatele do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Judikatura tohoto soudu vychází z úvahy, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být významné, aby mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (obdobně zdejší soud argumentoval například již v usnesení, na které stěžovatel odkázal, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění navíc platí i názor vyslovený zdejším soudem v druhém ze stěžovatelem zmíněných usnesení tohoto soudu, ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, kde je uvedeno: „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brožící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“

V nyní posuzované věci nelze naproti tomu z žádných dostupných okolností dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvod pro udělení správního vyhoštění v dané věci (pobyt stěžovatele na území ČR bez platného oprávnění) jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než respekt k právu na spravedlivý a řádný proces.

Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76). Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly“.

pokračování

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti napadenému rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.* Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen účinky napadeného rozsudku městského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu